

Dvadeset Memorijala

Godinu po godinu, i evo stigismo do jubilarnog 20. Memorijala. Zahvaljujući tamburašima, sponzorima i entuzijazmu nekolicine ljudi iz Ogranaka Matice hrvatske u Vinkovcima, Memorijal je opstao.

Osnovne postavke Memorijala su očito u početku dobro postavljene, jer da nije tako ne bi 20 godina opstao. Hrvoje je bio izvrstan instrumentalist i u sjećanje na njega sviramo instrumentalnu tamburašku glazbu: pet malih sastava jedan veliki, kazališna dvorana, bez razglasa, bez konferanse s tiskanim programom za publiku, večera i druženje na PIK-ovom stanu. To je formula.

Nemjerljiv je doprinos tamburaša koji se odazivaju na poziv i dolaze svirati bez honorara, samo uz pokriće troškova. Tu dobru volju i energiju tamburaša je prepoznao Ogranak Matice hrvatske u Vinkovcima, i on entuzijazmom svojih aktivista organizacijski pokriva Memorijal. Tu je i stalna publika koja dolazi u dvoranu, jer da nije nje Memorijal bi bio nijem i gluhi.

Još svemu ovome nabrojanom dodajmo i sponzore koji iz godine u godinu materijalno podržavaju Memorijal, i onda na kraju imamo nešto s čime se možemo svi ponositi - dvadeset Tamburaških memorijala Hrvoja Majića.

Gradsko kazalište

„Joza Ivakić“

Vinkovci

ponedjeljak 29. travnja 2019.

u 19 sati

PROGRAM

Duo s. Josipa Pavla Jakić, bisernica i s. Svjetlana Paljušević, klavir

1. A. Vivaldi: Koncert u g-molu 1. stavak

Novosadski tamburaški kvartet

1. A. Vivaldi - obr. G. Hlebec: Koncert za mandolinu, RV 425, 1. stavak
2. P. Mascagni - obr. G. Hlebec: Cavalleria rusticana
3. W.A. Mozart - obr. G. Hlebec: Rondo, Mala noćna muzika, KV 525, 4. stavak

Tamburaški sastav Ringišpil

1. xxx - obr. D. Raguž: Mocerita cu trifoi (Svitanje)
2. xxx - obr. D. Raguž: Hora fićuk, Galop kolo
3. xxx - obr. D. Raguž: Splet lakše, lakše moj konjiću
4. P. Kosovec: Fantazija

Ansambl Ravnica

1. xxx - obr. Ravnica: Romansa i dva čardaša
2. xxx - obr. Ravnica: Sumnjivi Mozart (Obrada Mozartove simfonije br.25, K183 i popularne melodije iz ekranizacije H. Poirot)
3. R.L. Larfogue - obr. Ravnica: Julie la Rousse

Najbolji hrvatski tamburaši

1. D. Pavin, H. Majić - obr. D. Špegelj, H. Majić: Sjećanje na Hrvoja
2. D. Špegelj: Ulomak iz Uvertire
3. M. Matišić - obr. D. Špegelj: Prijatelju moj

Brodski tamburaški orkestar

1. K. Dražić: Šokačka nadigravanja, solist K. Dražić
2. xxx - obr. K. Benko: Kad zaigra srce u primaša
3. xxx: Gajdaško kolo, solisti K. Ratković, D. Bjelobrck, B. Baričević, K. Dražić
4. xxx - obr. M. Pridraški, S. Jaramazović: Dva čardaša i romansa, solist K. Dražić
5. xxx - obr. S. Jaramazović: Pargar kolo, solisti K. Ratković, D. Bjelobrck, K. Dražić
6. xxx - obr. G. Hlebec: Hora pe loc
7. xxx - obr. K. Benko: Splet rumunjskih instrumentala, solist K. Dražić
8. D. Vukadin: Makedonski ples, solisti M. Kruljac, F. Boček
9. G. Bizet - obr. D. Butković: Carmen
10. J. Strauss - obr. N. Kalodera: Tritch tratch polka
11. J. Offenbach - obr. D. Butković: Can-can
12. A. Hatchaturjan - obr. D. Butković: Ples sa sabljama

Dirigent: Damir Butković

HRVOJE MAJIĆ (02.05.1969.-02.09.1999.) je bio vrstan tamburaš rodом iz Vinkovaca, poznavatelj svih tambura, ali najbolji na primu, gdje je zapravo bio virtuoz. Prve poduke tambure dobiva 1980. god. u RKUD-u "Maksim Gorki" od učitelja tambure Ivana Kovačevića. 1984. god. već je član "Zlatnih dukata". Od 01.07.1987. god. je profesionalni glazbenik.

Muziciranje mu je virtuosno, po uzoru na Janiku Balaža. Linija prima ne mora nužno slijediti vokalnu liniju. Tako je sviraču interesantnije i osjeća se kreativnijim. Hrvoje, osim prima, jednako dobro svira i druge tambure i poznaje njihove specifičnosti i mogućnosti. Svoj kratki životni vijek potpuno posvećuje tamburi - vježbanju, koncertima, aranžiranju, transkripciji djela klasike.

Kapelnik je "Zlatnih dukata", tamburaškog sastava koji je svojom kvalitetom i uspjehom pokrenuo val malih sastava u Hrvatskoj. Hrvoje istražuje i širi mogućnosti malog sastava koji je u odnosu na veliki pokretljiviji i praktičniji. Njegove transkripcije djela klasike u startu su pravljene za male sastave. Njeguje instrumentalnu glazbu i doprinosi tome da tamburaši imaju kvalitetne tzv. instrumentale, onu prvu rundu na svirci, sviračima najdražu. Zbog njene virtuosnosti i svojevrsne egzotičnosti posebno voli rumunjsku glazbu.

Znanje i svoje notne raspise nesebično daruje kolegama tamburašima. Nekolicini mladih sastava je glazbeni mentor.

Vrhunac njegove rano prekinute karijere je solistički album "Tambura u svijetu klasike". 1997. god. dobiva nagradu "Status" kao glazbenik godine u kategoriji tambure.

Uspomenu na njega treba njegovati, njegove partiture umnožiti i učiniti ih dostupnima tamburašima.

Pošto je preferirao instrumentalnu tamburašku glazbu i dizao joj nivo i Memorijal u čast njemu je u znaku instrumentala. Čista, elementarna tambura koju ne pokriva vokal i čiji čarobni zvuk ne kvari mikseta.

Što se promijenilo u svijetu tamburaša od 2000. godine, kada je Memorijal krenuo, do danas? Puno toga! U početku smo puno lakše dolazili do klasičnih malih tamburaških sastava koji su njegovali tamburašku instrumentalnu glazbu i koji su bili voljni nastupiti. Za očekivati je bilo da starije sastave zamijene mlađi. Međutim oni danas većinom ne sviraju instrumentale. Osim toga mnogi u postavu uvode bubanj, bas gitaru i klavijature i sviraju zapravo pop glazbu. Poštenije bi bilo da se zovu pop sastavi s tamburom, a ne tamburaški sastavi. Kad se bolje razmisli, ti mladi tamburaši i nisu tome krivi. Oni traže mjesto na estradnom nebu. Dio kolača. Takav zvuk hoće današnja hrvatska publika, koja je u stvari iznevjerila klasičnu tamburu.

Novo je i što tambure danas ima sve više u srednjim glazbenim školama, a unazad par godina i na glazbenim akademijama, što je bila i Hrvojeva neostavarena želja. Tu stasa generacija vrhunskih, školovanih tamburaša, i Memorijal se ubuduće ne mora bojati za izvođače. Samo da bude publike koja će to voljeti slušati!

Šimo Dominković

S. Josipa Pavla Jakić, rođena je u Slavonskom Brodu. Djetinjstvo je provela u Jarugama u sedmeročlanoj obitelji. U devetoj godini počela je svirati tamburicu i bila aktivni član crkvenog zbora. Osnovnu školu završila je u Velikoj Kopanici, a nakon toga upisala Prirodoslovno - Matematičku gimnaziju u Slavonskom Brodu. Godine 2010. ušla je u samostan Milosrdnih sestara svetoga Križa u Đakovu i tu nastavila srednju školu. Godine 2011. upisala je pripremni razred za srednju glazbenu školu Franje Kuhača u Osijeku, smjer solo pjevanje, u klasi prof. Vesne Coufal Jaić. Završivši gimnaziju godine 2013., upisala je Srednju glazbenu školu i u jednoj godini položila 2 razreda kao najbolji učenik. Tu je prekinula svoje daljnje glazbeno školovanje i započela redovničku formaciju ušavši u Postulat. Godine 2017. položila je Prve redovničke zavjete i iste godine upisala Institut za crkvenu glazbu u Zagrebu. Te akademske godine 2017./18. sudjelovala je na međunarodnom natjecanju iz klavira *Sirmium Music fest* u Srijemskoj Mitrovici i osvojila treću nagradu. Od godine 2016. surađivala je u Programu Duhovnoga centra za turiste u Kući Betanija u Velom Lošinju na otoku Lošinju. Tu je, godine 2016. i 2017. uz korepeticiju s. Mihovile Tenžere i poznatog hrvatskog pianista Krešimira Starčevića, održala dva koncerta, a godinu dana kasnije, 2018. korepetirala je solistički koncert pjevačice Zrinke Posavec. Osim što studira orgulje na Institutu za crkvenu glazbu, u slobodno vrijeme rado muzicira i na žičanim instrumentima.

S. Svjetlana (Paška) Paljušević rođena je u mjestu Gusinje (Crna Gora). Nakon osnovne škole stupila je u Družbu Milosrdnih sestara svetoga Križa u Đakovu. Od 1963. pohađa Institut za crkvenu glazbu Albe Vidaković u Zagrebu. 1969. nastavlja obrazovanje na Akademiji za crkvenu glazbu u Regensburgu (Njemačka), gdje 1974. diplomira. Od 1974. do 2004. organistica je stolne crkve u Đakovu, a voditeljica i organistica samostanske crkve je još i danas. S navedenim zborom izdala je četiri nosača zvuka, koja sadrže liturgijske pjesme i mise te autorske skladbe. Imala je samostalne koncerte na Đakovačkim orguljama i u raznim mjestima Hrvatske i inozemstva. Na orguljama je pratila i poznate operne prvake: Ljiljanu Molnar Talaić, Zorku Wolf, Ivanku Boljkovac i Ferdinanda Zovka. Od 1993. do 2008. profesorica je glazbene kulture na Gimnaziji A.G. Matoš u Đakovu, a od 1997. do 2017. voditeljica je zbora učenika navedene gimnazije. Redovito je sudjelovala na glazbenim svečanostima hrvatske mladeži u Varaždinu. Njen rad i napredak učenika svake godine je od strane žirija ocijenjen zlatnom ili srebrnom medaljom, 1999. dobila je nagradu grada Đakova za promicanje glazbene kulture u gradu. Najveća čast bila joj je svirati na orguljama u bazilici sv. Petra u Rimu 1995. godine za proglašenje Majke Marije Terezije Scherrer blaženom, utemeljiteljice Družbe Milosrdnih sestara svetoga Križa. Također je svojim sviranjem na orguljama uzveličala i dolazak pape Ivana Pavla II. u Osijek, 2003. godine. U njoj taj trenutak još živi. Dobitnica je nagrade Marijan Zuber.

Novosadski tamburaški kvartet

Osnovan je prošle godine. Taj komorni sastav čine četvero mladih ljudi okupljenih oko jedne ideje-afirmacija umjetničke glazbe na tamburaškim instrumentima. To je kvartet klasičnog tipa nastao po uzoru na gudački kvartet, a sastoji se od sljedećih instrumenata: prim (Milica Lerić), a-basprim (Marko Parčetić), e-basprim (Dejan Petković) i čelo (Stefan Mihailović). Na njihovom repertoaru nalaze se djela baroknih, klasičarskih, romantičarskih, ali i djela kompozitora XX. vijeka - Bach, Händel, Vivaldi, Mozart, Čajkovski, Cezar Frank, Bela Bartok i dr. Želja ovih glazbenika je nastavljanje duge i bogate tradicije klasičnog gudačkog kvarteta, nijansirajući ga karakterističnim bojama tambure, stvarajući tako svojevrsnu sintezu istočne i zapadne muzičke tradicije. Svi članovi kvarteta su studenti Akademije umetnosti Univerziteta u Novom Sadu.

Tamburaški sastav Ringišpil Slakovci

Ringišpil službeno postoji 2011. u ovom sastavu i imenu, iako većina članova banda takoreći cijeli život svira zajedno. 2012. godine na Memorijalu Janike Balaža osvajaju nagradu kao najbolji sastav, a D. Raguž osvaja nagradu kao najbolji primaš. Samo dva tjedna poslije na Starčevačkoj tamburi osvajaju drugo mjesto žirija, nagradu publike i nagradu za najboljeg instrumentalistu. 2013. godine na Tamburica festu u N. Sadu osvajaju nagradu publike, a D. Hećimović dobiva nagradu kao najbolji basprimaš. Postavu čine: Damir Rguž prim, Benjamin Barba basprim vokal, Damir Hećimović basprim, Marin Lazanin kontra i Marko Lazanin bas.

Ansambli Ravnica Subotica

Ansambli Ravnica postoji od 1992. Sadašnji članovi su: Miroslav Kujundžić bas, Kristijan Vuković kontra, Mario Tikvicki čelo, Branko Ivanković Radaković harmonika, Nikola Jaramazović basprim 1, Luka Budinčević basprim 2. Od nagrada imaju: akademsko priznanje Zlatni slavuj PČESA za najbolji orkestar u Vojvodini i najboljeg basprimaša, prva nagrada na Tamburica festu u N. Sadu, nekolicina nagrada na Festivalu bunjevačkih pisama. Imaju 20-ak autorskih numera (pjesama i instrumentala). Tambura i glazba uopće im je u srcima i dušama i to im je način života i življenja.

Najbolji hrvatski tamburaši

Najbolji hrvatski tamburaši su prošle godine slavili 30 godina profesionalnog rada. Tu se mora dodati još barem šest godina predprofesionalnog djelovanja. Hrvoje Majić je njima Štitarcima došao kao šesnaestogodišnjak, 1985. godine. Oni su rođonačelnici hrvatskog tamburaškog pokreta, kada tambura iskače iz folklorne kruga i postaje dio pop kulture, ali ipak s jakim vezama s tradicijom. Prekretnički album je bio Nek zvone tambure (1988.), pjesme J. Ivankovića u maestralnoj izvedbi Stanka, Hrvoja i ekipe. Kada bi htjeli osvijestiti tajnu njihove veličine, to je prvenstveno njihov ton tambura s puno volumena, prostornosti, zvučnog opsega. Ono što tamburaši kažu-mastan ton. I kada se tome doda najbolji tamburaški vokal Stanka Šarića, užitek je siguran. Postavu čine: Denis Špegelj prim, Stanko Šarić basprim, Mirko Gašparović basprim 2, Kruno Golubičić čelo, Mato Miličić-Pišta kontra i Mato Lukačević bas.

Brodski tamburaški orkestar

Djeluje u okviru Brodske udruge tamburaša, koja je osnovana 2007. godine s ciljem očuvanja bogate brodske tradicije orkestralnog sviranja tambure (KUD "Đ. Đ aković, dirigent M.Ferić). Udruga je također pokrenula i tamburašku školu te realizirala jedan kapitalni projekt: u prostoru Brodske tvrde osnovala i postavila Muzej tambure. Članovi orkestra su vrsni tamburaši iz Broda i okolice, koji većinom sviraju u svojim malim sastavima te su tehnički ovladali tamburom, pa orkestar može na repertoar postaviti i najzahtjevnije kompozicije. Orkestar na natjecanjima osvaja prva mjesta i trenutno je u vrhu u Hrvatskoj, regiji i Panoniji. Dirigira im Damir Butković, dirigentska zvijezda u usponu, a ujedno i vrsni tamburaš.